

Nr 146.

Av herr **Lindhagen**, angående tillägg till riksdagsordningen om rätt för utskottsminoriteter och enskilda riksdagsmän att vid ärendes avgörande inom kammare få proposition framställd på yrkande, som går något utöver regeringsproposition eller motion.

I en föregående motion har till skydd för minoriteterna och representantskapets rättigheter gentemot majoritetsgodtyckligheter påkallats ändrade föreskrifter om motionstid med anledning av regeringspropositioner. En annan förgripelse mot minoriteterna och tillika mot representantskapets rättigheter är den ordning, som medger utskottsmajoriteter rätt att med anledning av en regeringsproposition eller en väckt motion göra hemställan, som går något utöver det framställda yrkandets ram, när utskottsmajoriteten finner detta vara det riktigaste och ändamålsenligaste. En motsvarande rättighet anses däremot meningslöst vara förmenad en utskottsminoritet eller enskild medlem av kamrarna. Denna formalism utan hänsyn till sak framträder numera så mycket mera förkastlig, som förr motionstid stod öppen både med anledning av propositioner och motioner, intill dess ärendet blivit avgjort i utskottet. Man kunde därför när som helst därförinnan »kasta in» en motion med ett yrkande, och ingenting var vanligare än att medlem inom ett utskott för ändamålet även fick uppskov med ärendets slutliga avgörande inom utskottet.

Det hemställas alltså,

att riksdagen måtte för sin del besluta sådant tillägg till riksdagsordningen, att minoriteter inom ett utskott och enskilda medlemmar av kamrarna må lika väl som utskottsmajoriteter vara berättigade att vid ärendes avgörande inom kamrarna få proposition framställd på

yrkande, som i rimlig, av förhållanden påkallad omfattning går utöver den i regeringsproposition eller väckt motion gjorda hemställan.

Stockholm den 20 februari 1919.

Carl Lindhagen.
